

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 5. Quale sit peccatum petenti negare debitum conjugale?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

2. Non tenetur conjux reddere debitum, quando probabiliter timet aliquod grave damnum sibi, vel proli obventurum: atqui si proles nascatur, grave sibi, & filiis natis damnum imminet, si quidem cogetur vivere ex emendicatis eleemosynis; ergo, &c.

451 Oppositum tamen docent alii, contententes, non posse ob prædictam rationem negari debitum petenti; tum quia incommoditas, & difficultas, quæ ex multiplicatione filiorum timeri potest, præterquam quod dubia sit, & incerta, ex ipsamet solutione debiti ex Justitia nascitur: ergo nequit debiti solutionem impedire: Tum quia susceptio prolis ex matrimonio est magnum bonum, cujus gratiâ omne incommodum conjugibus perferendum, prima conjugii stipulatione susceptum, constantiter tolerari debet. Tum denique quia ex una parte filiorum generatio, & multiplicatio prolis spectant ad præcipuum finem matrimonii, primamque conjugum obligationem; ex altera parte melius est proli, ut vivat inops, quam ut omninò non vivat. Ergo hæc obligatio præferri debet obligationi illos alendi, cui obligationi si parentes nequeunt ex propriis commodè satisfacere, satisfaciunt ex aliorum eleemosynis, filiosque exponant confidentes in piorum hominum, multoque magis in Dei auxilio, qui pascit vola-

tilia Cœli, Matth. 6. obligationem tamen reddendi debitum non omitant. Ita Palao l. c. *Rebell. l. 2. q. 16. Sect. 1.* Coninch D. 34. *dub. 3. in fin.* Laym. l. c. illique, qui indistinctè affirmant esse peccatum mortale negare debitum, ne proles multiplicetur, ut sunt Sylvest. q. 8. Navarr. c. 16. n. 25. Angel. verb. *debitum n. 15.* Ludov. Lopez 1. part. *instruct. c. 79. §. peccat.* Graffis 1. p. *decis. l. 2. cap. 83.* Texeda tom. 2. l. 4. tr. 1. *controv. 12. aliq. Excipiunt tamen semper casum, quo ob novæ prolis generationem parentes, vel proles ad extremam penuriam aliquin redigendi essent, & quo aliquin periculum esset incontinentiæ in petente, quod perlapè ex parte viri non abest; & hinc ex negatione debiti ob dictam causam multa peccata incontinentiæ sequi possunt. Et hæc ultima sententia probabilior videtur, magisque placeat, saltem quòd ea negatio ob dictam causam ordinariè non sit licita, an autem mortaliter peccaminosa dicenda sit, patebit ex mox dicendis. Unde.*

Ad 5. Q. quale sit peccatum negare debitum conjugale? Respondent communiter DD. regulariter peccatum esse mortale, si nulla subsit legitima causa negandi, & seriò, instanter, & rationabiliter ab altero petatur; tum quia negatio debiti seriò, instanter, & legitime petiti gravis materia est, & sufficiens occasio excitandi rixas, discordias, & inimi-

inimicitias inter conjuges: Tum quia periculum incontinentiæ frequenter timeri potest, si tempore, quo conjux ad coitum excitatus est, debitum reddere renuas. Ut tamen sub peccato mortali reddere debitum obligeris, peti debet serio tanquam debitum; nam si constet peti ex benevolentia, & desiderio placendi, absque animo inducendi obligationem, negatio debiti in eo casu immunis erit à culpa, ut notat Palao D. 3. part. 4. quia non est petenti injuriosa, utpote non petita ex debito justitiæ. Imò etsi ita petatur, levem tamen solummodo injuriam esse, censent Eman. Saà l. c. n. 18. Sanch. l. c. D. 2. n. 10. Coninch. l. c. Laym. l. c. Basil. Ponc. aliique, si non absolutè negasti, sed tergiversatione aliqua, aut precibus à petitione conjugem avertisti: ubi rectè tamen monet citt. Sanch. etsi conjux non tanto rigore debitum conjugii exigere intendat, ut mortalis ei injuria inferatur negando, interdum tamen grave peccatum fore, saltem contra charitatem, si ex negatione debiti periculum incontinentiæ incurrat.

Quapropter cautè hinc procedendum est, præstatque potius petenti absque difficultate annuere, quàm aliquam in redditione difficultatem ostendere, ne amor conjugalis minuatur, & ad illicita divertat: Præciso tamen incontinentiæ & gravis odii periculo non aude-rem lethalis culpæ damnare conjugem, quæ rarò, aut subinde debitum negat marito petenti, nisi fortè illud instanter, & nimis urgeret. Tum quia, si id rarò, aut subinde contingat, non possunt mariti censeri rationabiliter inviti, cum ex parte mulieris persæpè rationabilis aliqua causa negandi subsit, nec sufficiens semper adsit advertentia ad gravem obligationem; Tum quia persæpè non petitur rationabiliter, sed nimis frequenter, & importunè: Unde debitum petenti in ebrietate, furore, amentia, negari posse, docent Sotus in 4. d. 34. q. un. a. 4. Eman. Saà verb. *debitum*, n. 16. Sanch. D. 23. n. 10. Laym. l. c. & alii, eò quòd tunc non rationabili, & humano modo petatur; quod probabilissimum dicit Victoria de *matr.* n. 289.

